

В.О. Самборський, ст. викладач кафедри економіки і фінансів Навчально – наукового інституту права та масових комунікацій Харківського національного університету внутрішніх справ

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Енергетична безпека підприємства – стан захищеності енергетичного потенціалу підприємства від зовнішніх і внутрішніх загроз у різних формах, що забезпечує його стабільний розвиток відповідно до статутних завдань, а також здатність до протистояння і відтворення його організаційної структури і статусу[1]. Енергетична безпека підприємства залежить від зовнішніх та

внутрішніх загроз. Зовнішніми загрозами послаблення енергетичної безпеки підприємства можна вважати брак зовнішніх і внутрішніх інвестицій, що призводить до використання застарілого технічно та морально обладнання та технологій, підвищення цін на енергоносії, значну частку яких Україна закуповує за кордоном, відсутність довгострокових контрактів із постачальниками, слабку платоспроможність. Внутрішні загрози енергетичної безпеки підприємства – це неефективна організація виробничого процесу, недостатня кількість фінансових коштів у підприємства, високий ступінь спрацьованості основних засобів, яке на підприємствах України становить подекуди 60-70%, а в деяких галузях сягає 80-85%[2], низька ефективність енергозберігаючої діяльності[1].

З урахуванням даних загроз важливим стає питання управління енергетичною безпекою підприємства. Головною складовою управління енергетичною безпекою підприємства є стратегічне планування енергетичної безпеки. Стратегічний план енергетичної безпеки повинен включати основні перспективні заходи щодо удосконалення постачання та використання енергоресурсів для запобігання як зовнішнім так і внутрішнім загрозам енергетичної безпеки підприємства. Зокрема, стратегія забезпечення енергетичної безпеки підприємства може включати організаційно – економічні фактори пов'язані з використанням ресурсів, а саме зміну структури енергетичних ресурсів, які використовує підприємство. Дана зміна насамперед позначиться на питомій вазі енерговитрат в собівартості продукції, що поліпшить конкурентноздатність підприємства.

Вагомим чинником формування стратегії забезпечення енергетичної безпеки підприємства є прийняття до уваги потенціалу енергозбереження підприємства. В даному контексті потрібна оцінка впровадження технологій енергозбереження на підприємстві (нові способи генерації енергії, використання поновлювальних джерел енергії). Ще одним пунктом формування стратегії забезпечення енергетичної безпеки підприємства може бути оцінка заходів щодо удосконалення постачання та використання енергії

(автоматизація, скорочення числа трансформацій енергії, правильний вибір місця розташування цехових і головних розподільчих (понижувальних) підстанцій). Дані заходи можуть застосовуватись за рахунок самофінансування, коли фінансування кожного наступного заходу з енергозбереження повинно забезпечуватися приростом ефективності та отриманням економічного ефекту від попереднього[3].

Крім того, стратегія забезпечення енергетичної безпеки підприємства повинна бути пов'язана з реалізацією загальної стратегії розвитку підприємства, сприяти виконанню даної стратегії, а також включати в себе особливості енергетичної безпеки регіону та держави.

Список літератури: 1. Надтока Т.Б., Амельницька О. В. Енергетична безпека підприємства як інструмент забезпечення його сталого соціально-економічного розвитку// Економіка і організація управління. Випуск № 2 (8) . 2010. 2. Економічна безпека підприємств, організацій та установ: навчальний посібник./ Ортинський В.Л., Керницький І.С., Живко З.Б. –К.: Правова єдність, 2009. – 544 с. 3. Сотник М. І., Хованський С. О. Організаційні основи енергозабезпечення підприємств: Конспект лекцій. Суми. Вид – во СумДУ, 2009. – 132.